

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

מן. עין משפט נר מצוה

תורה אור השם
מן עזק אבני עזק
אשפת עזק והין עזק
וירוה לבם אני יי
אלדרכם אשר הוציאתי
אתכם פארץ מערום:
ויקראו יט לו

אלא משכון דנקוט למה ליה אלא לא שמען מנייה מי אינו משתמש אך אמר רבנן שמעון בן גמליאל אינו משתמש בכולו ומאי משפט ר' קאמדר רבי יהודת הנשיא **לחרך פלנא** דלא ניקט עלייה משכון ובהא **קמיפלני** דרבנן שמעון בן גמליאל סבר כנראה והוא קונה ר' קאמדר ר' יהודת הנשיא סבר כנראה והוא קונה לא מאי אינו משתמש אך אמר רבנן שמעון בן גמליאל להריך פלנא דנקוט עלייה משכון מכלול רובי יהודת הנשיא סבר להריך פלנא דנקוט עלייה משכון נמי משפט אלא משכון דנקוט למה ליה לזכרן דבריהם בעלמא רב כהנא יhabו ליה ווי אזכירנא לסוף אייר

כיתנה אהא לכתיה דרב אמר ליה במאן

דנקשיות זוי ה' הב להו ואיך דברם נינו ודברים אין בהן שם ממש מחוון אמרנה דאיתמר דברם רב אמר אין בהן שם מחווני אמרנה ז' רבי יוחנן אמר ז' שהם משום מחווני מיחמי רבי יוסי ברבי יהוה אומר מה תהלמוד לומר יה' זדק והלא ה' בכל איפה היה אלא לומר לך יש' היא אמר ז' זדק ולוא שך זדק אמר אב' ההוא יישלא ודבר אחד בפה ואחד בלב מיתיבי ז' שמעון אומר אף על פי שהוא אמרו טלית קונה דינר וזהב ואין דינר וזהב קונה טלית מכל מקום קר הלכה אבל אמרו מי שפרע מאנשי דור המבול ומאנשי דור הפלגה היא עתיד ליפרע מפני שאין שעמד ברוביו תנאי היא דתנן מעשה ברבי יוחנן בן מתיא שאמר לבנו צצא ושוכר לנו פועלם הך ופסק להם מונות וכשבא אצל אביו אמר לו בני אפללו אתה עושה להם בסודות שלמה בשעה לא צאתה ידי חוברך עטמם שהן בני אברם ז'cock ייעקב אלא עד שלא יתחולו במלאה צא ז' ואמרם להם על מנת שאין להם עלי' אלא פת וקמנית בלבד ואי ס' דברם רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן האומר לה' יול הדר בך שאני התם לדפיעלים גופיו לא סמכא דעתינו מאי טעמא מידע ז' עיל אבוח סנק אי ה' אפללו החיהו במלאה נמי החריו במלאה ודאי סמכ' דעתינו אמרו מיר אמר קמיה דאבא ונחאה ליה ומ' אמר רבי יוחנן ה' והוא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן האומר לחבירו מתנה אני נתן לך כל להוחר בו יכול פשטה אלא מותר לחזור בו אמר רב פפא ז' מודה רבי יוחנן במתנה מועמת דסמכא דעתינו ה' נמי מסתברא ואמר רבי אבוח אמר רבי יוחנן יישראאל שאמר לבן לו כור מעשר יש לך בידי בן לוי רישי לעשותו חרמות מעשר על מקום אחר אי אמרת בשלמא לא מוץ למידר בכיה מושם ה' רשי אלאי אי אמרת מוץ למידר ביה אמר ר' רשאי אישתחך דקה אכל מבלים הכא במאי עסקן כגון שנמלטו ממנה וחור והפקדו אצל א' ה' אמר מא סיפא נתנו לבן לו יארך יאן לו עלי' אלא תרומות וא' סלקא דעדתק בנן שנמלטו ממנה וחור והפקדו אצל א' מאן לו עלי' אלא תרומות בכון רשותה ממונא אותן לה' נביה לאו שמע מינה יבלא נטלו שמע ממנה ה' נברא רדי' ז' ואשותמי לסוף אירק' רשותמי הדרו בה' ואמרו לה' לית ז' שומשמי שkol ווזק לא שkil ז' ז' ז' אינגב אתו לקמיה דדרבא אמר לה' בין דארמי לך שkol ווזק ולא שkil לא מביעיא שומר שבדך דלא ה' אלאי אפללו שומר הנם נמי לא ה' אמרו לה' רבנן לרבע ז'ואה בעי לקבולי עלה מי שפרע אמר לה' ה' נמי אמר רב פפי אמר לי רבנן לדידי אמר לי ז' ההוא מרבן וב' מכות שמיה ואמרי לה' ז' רב שמואל בר וטרא שמיה דאי ה' נבו הבוי ליה כל החלא דעלמא לא והוויה קא משני דברויה בידיו הוה עוכרה ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה יתיבנא ואחר ה' נברא קא' אבבא אמר לי ז' שומשמי לובני

הַלְּגָן מִכְנָן דְּסֶפֶת. נְמָלֵי תְּפִקָּה
וּבְאֲשֶׁר מִיכָּבָד לְנִילָה קְרִיאָה נִיסָּה וְלִינְגָּרָה
רוֹחַ מִסְמָטָן כֹּלֶל: מַכְלֵל דָ' יְזָהָר מִשְׁכָּלָם
וְלוֹיְכָה לְפָרָה. וְאֵלִי לְמַקְלֵלָם מִי
יְנִיסָּה. כְּלִיל מִשְׁעָנָה. כְּכָל פְּעֻמָּה לְדוֹמָה
כְּנִגְעָנוּ סָוִה קוֹסָה: פָּזָן כְּלָלָה נְסֶה.
סָבָבִים זָבָן לְגָנָן לְחוֹסָה צָבָבָס מְלָאָן

מספרות הש"ס

רבי ש חננאל

